

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., powołując się na art. 2 ust. 3 oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku, poz.170 ze zm.) odmówił E. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że na dzień 31 marca 2016 r. tj. dzień rozwiązania stosunku pracy wnioskodawca wykazał łącznie 34 lata, 7 miesięcy i 13 dni okresów ubezpieczenia (w tym 31 lat, 2 miesiące i 24 dni okresów składkowych, 1 rok, 11 miesięcy i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 1 rok i 5 miesięcy okresów uzupełniających). Organ rentowy wskazał, że przy ustalaniu prawa do świadczenia przedemerytalnego nie uwzględniono wnioskodawcy okresów urlopów bezpłatnych: od 6 sierpnia 1997 r. do 8 sierpnia 1997 r. , od 21 listopada 2000 r. do 21 listopada 2000 r., od 5 marca 2002 r. do 26 maja 2002 r., od 14 sierpnia 2006 r. do 16 sierpnia 2006 r., a nadto, że jako okresu ubezpieczeniowego nie uznano wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od 10 maja 1971 r. do 10 marca 1974 r., ponieważ nie przedstawił on dodatkowych dowodów w tym zakresie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że niniejszą decyzją zmieniono decyzję z dnia 30 marca 2017 r.

/decyzja k.51-52 plik III akt ZUS/

W dniu 24 czerwca 2017 r. E. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia złożenia wniosku, ewentualnie o uchylenie niniejszej decyzji i przekazanie sprawy celem jej ponownego rozpatrzenia przez organ rentowy. W treści uzasadnienia wnioskodawca przytoczył treść art. 2 ust. 1 oraz ust.3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych oraz wskazał, że w okresie od 10 maja 1971 r. do 10 marca 1974 r. pracował w gospodarstwie rolnym swoich dziadków i okres ten powinien zostać potraktowany jako okres uzupełniający. E. P. zaznaczył, że Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z dnia 12 sierpnia 2014 r., podkreślił, iż nawet niewielką pomoc na roli wlicza się do stażu pracy. Wspomaganie rodziny przy gospodarstwie rolnym zalicza się do wysługi lat. Ocena przesłanki stałej pracy powinna uwzględniać wielkość i charakter gospodarstwa oraz zakres niezbędnych prac, jakie się w nim wykonuje. Przy ocenie należy rozróżnić sytuację rolnika, tj. osoby prowadzącej zawodową działalność rolniczą na własny rachunek i domownika, którego obowiązki sprowadzają się do pomocy w gospodarstwie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w B. w uzasadnieniu wyroku z 10 grudnia 2009 r. ((...) SA/Bk 459/09) podniósł, że w okresie obowiązywania ustawy z 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin za domownika nie uznawano osoby w okresie, w którym kształciła się w szkole ponadpodstawowej. Aż do końca 1990 r. pracownik nie mógł być uznany za domownika w rozumieniu art. 2 pkt 2 poprzedniej ustawy ubezpieczeniowej, jeśli w tym czasie uczył się w szkole ponadpodstawowej. Powołał się przy tym na przepisy ustawy z 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz.U. nr 54, poz. 310). Nakazują one uwzględniać czas przepracowany na roli w charakterze domownika. To pojęcie precyzuje z kolei art. 6 pkt 2 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1403). Domownikiem jest osoba bliska rolnikowi, która ukończyła 16 lat, mieszka razem z nim albo w bliskim sąsiedztwie, stale pracuje w jego gospodarstwie i nie jest związana z nim stosunkiem pracy.

Wnioskodawca podkreślił, że był domownikiem gospodarstwa rolnego, a od czerwca 1970 r. nie uczęszczał do żadnej szkoły. Pracował w gospodarstwie rolnym w pełnym wymiarze czasu pracy i tym samym organ rentowy nie miał podstaw do odmowy przyjęcia okresów zatrudnienia wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym jako domownika tj. od 10 maja 1971 r. do 19 marca 1974 r.

/odwołanie k.2 - 6/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 20 lipca 2017 r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.8 - 8 odwrót/

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2017 r. E. P. poparł odwołanie oraz wniosł o doliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1980 r. tj. okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków.

/oświadczenie wnioskodawcy min.00:01:30 oraz min. 00:01:48 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r. , płyta CD k.42/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. P. urodził się w dniu 13 sierpnia 1955 r.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 30 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 listopada 2016 r., powołując się na art. 2 ust. 3 oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 roku. poz.170 ze zm.) odmówił E. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

/wniosek k.1-6 plik IV akt ZUS , decyzja k.110 – 110 odwrót plik III akt ZUS/

W dniu 25 kwietnia 2017 r. E. P. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne, a po jego rozpatrzeniu organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1-6 plik III akt ZUS , decyzja k.51-52 plik III akt ZUS/

Ostatni stosunek pracy wnioskodawcy został rozwiązany przez pracodawcę za wypowiedzeniem na podstawie art.30 § 1 pkt 2 Kodeksu Pracy – likwidacja stanowiska pracy.

/świadczenie pracy k.23 – 26 plik IV akt ZUS/

Na dzień 31 marca 2016 r. tj. dzień rozwiązania stosunku pracy organ rentowy uznał wnioskodawcy za udokumentowany staż ubezpieczeniowy w wymiarze 34 lat, 7 miesięcy i 13 dni (w tym 31 lat, 2 miesiące i 24 dni okresów składkowych, 1 rok, 11 miesięcy i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 1 rok i 5 miesięcy okresów uzupełniających).

/karta przebiegu zatrudnienia k.109 – 109 odwrót plik IV akt ZUS/

Od dnia 5 kwietnia 2016 r. wnioskodawca jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. jako bezrobotny, z prawem do zasiłku od dnia 5 kwietnia 2016 r. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, zatrudnienia przy pracach interwencyjnych lub robót publicznych. Zaświadczenie o pobieraniu zasiłku dla bezrobotnych zostało wydane w dniu 14 listopada 2016 r.

/zaświadczenie k.29 plik IV akt ZUS/

W okresie od 13 marca 1974 r. do 25 kwietnia 1980 r. E. P. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w G., Zakład w Ł..

/świadczenie pracy k.4 – 4 odwrót plik I akt ZUS/

W okresie od 6 maja 1980 r. do 4 grudnia 1991 r. E. P. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...).

/świadczenie pracy k.5 – 5 odwrót plik I akt ZUS/

Ww. okresy zatrudnienia zostały zaliczone wnioskodawcy do stażu ubezpieczeniowego.

/wykaz k.40 plik V akt ZUS/

W latach szkolnych 1962/1963 – 1969/1970 E. P. był uczniem Szkoły Podstawowej w B.. Z treści świadectwa szkolnego z dnia 20 czerwca 1970 r. wynika , że wnioskodawca nie otrzymał promocji do klasy szóstej.

/zaświadczenie k.49 , świadectwo szkolne k.7 – 7 odwrot/

W latach 1964 – 1980 dziadek wnioskodawcy - J. K. figurował w ewidencji gruntów gminy N., obręb B. jako posiadacz gospodarstwa o powierzchni 8,53 ha.

/zaświadczenie k.21 plik III akt ZUS, odpis skrócony aktu urodzenia k.31 plik III akt ZUS, odpis skrócony aktu urodzenia k.33 plik III akt ZUS/

W ww. gospodarstwie rolnym mieszczącym się pod adresem (...), oprócz J. K., zamieszkiwali także: jego żona, córka z mężem oraz wnuki w tym m.in. E. P..

/zeznania świadków: M. K. min. 00:27:46 – 00:40:25, M. P. (1) min.00:40:25 – 00:54:19, A. P. min.00:54:19 – 01:06:46 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r., płyta CD k.42 oraz zeznania wnioskodawcy min.00:03:11 – 00:05:01 rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r., płyta CD k.78 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:04:05 – 00:06:11 rozprawy z dnia 13 marca 2018 r., płyta CD k.72 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:48 – 00:20:19 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r., płyta CD k.42/

W skład gospodarstwa rolnego wchodziło: 6 ha gruntów ornych, 0,5 ha łąki oraz 1,5 ha lasu. Dziadek oraz babcia wnioskodawcy byli osobami w podeszłym wieku i tym samym wykonanie większości prac spoczywało na pozostałych domownikach, za wyjątkiem ojca wnioskodawcy, który w związku z pracą na (...), świadczył określone prace w gospodarstwie jedynie okazjonalnie. W gospodarstwie hodowano jednego konia, 4 krowy, 5 – 6 świń oraz znaczną liczbę drobiu. W gospodarstwie uprawiano zboże, ziemniaki oraz buraki pastewne. Do codziennych obowiązków wykonywanych przez wnioskodawcę należała pielęgnacja zwierząt, w tym przygotowywanie karmy, oraz ich pojenie. Wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym cały rok, przez co najmniej 5-6 godzin dziennie, a długość i zakres prac był uzależniony od określonej pory roku. E. P. orał pole za pomocą konia, bronował, a także przygotowywał ziemię pod zasiewy. Latem, brał udział w sianokosach oraz żniwach, a jego obowiązki sprowadzały się wówczas do grabienia siana oraz wiązania zboża w snopy. W okresie jesiennym wnioskodawca brał udział w wykopkach ziemniaków oraz buraków, a także ich zwózce.

/zeznania świadków: M. K. min. 00:27:46 – 00:40:25, M. P. (1) min.00:40:25 – 00:54:19, A. P. min.00:54:19 – 01:06:46 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r., płyta CD k.42 oraz zeznania wnioskodawcy min.00:03:11 – 00:05:01 rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 r., płyta CD k.78 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:04:05 – 00:06:11 rozprawy z dnia 13 marca 2018 r., płyta CD k.72 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:48 – 00:20:19 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r. , płyta CD k.42/

W okresie od 13 sierpnia 1955 r. do 13 września 1970 r. oraz w okresie od 18 maja 1973 r. do 27 marca 1976 r. E. P. był zameldowany na pobyt stały pod adresem (...), gmina N..

/zaświadczenie k.29 plik III akt ZUS/

W okresie 13 września 1970 r. do 18 maja 1973 r. E. P. był zameldowany na pobyt czasowy u swojego stryja M. P. (2) mieszkającego w miejscowości S.. Pomimo jednak zameldowania wnioskodawcy ww. miejscowości, nadal zamieszkiwał on w gospodarstwie rolnym swojego dziadka. Jedynym powodem dokonanego przemeldowania była chęć uzyskania przez wnioskodawcę zatrudnienia w Hufcu Pracy, co jednak nie nastąpiło.

/zeznania świadka M. P. (1) min.00:40:25 – 00:54:19 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r., płyta CD k.42/

Wnioskodawca zamieszkiwał w gospodarstwie rolnym dziadka do 1975 r., kiedy to wyprowadził się z uwagi na zawarcie małżeństwa.

/zeznania świadków: M. K. min. 00:27:46 – 00:40:25, M. P. (1) min.00:40:25 – 00:54:19 rozprawy z dnia 21 listopada 2017 r., płyta CD k.42/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów jak i zeznań wnioskodawcy oraz świadków: M. K., M. P. (1) oraz, A. P.. Wprawdzie zarówno sam wnioskodawca, jak i świadkowie różnili się co do faktu uczęszczania przez wnioskodawcę do szkoły w latach 1971 – 1974, to jednak ich zeznania nie budzą w ocenie Sądu żadnych wątpliwości w zakresie w jakim wskazywano, że po ukończeniu 16 roku życia wnioskodawca zajmował się wykonywaniem prac w gospodarstwie rolnym należącym do jego dziadka J. K..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania jest zasadne.

Stosownie do treści art.2 ust.1 punkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 2148) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 poz. 1065 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Stosownie zaś do treści art.2 ust.3 ww. ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust.1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Świadczenie przedemerytalne jest świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieceniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą jeszcze uzyskać prawa do emerytury. Jego funkcja ma charakter socjalny. Warunki do przyznania świadczenia przedemerytalnego powinny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne jest łącznie spełnienie wszystkich warunków wymienionych w ustawie. Oznacza to, że niezachowanie jednego z nich niweczy prawo do świadczenia przedemerytalnego.

W niniejszej sprawie wnioskodawca do dnia zakończenia stosunku pracy (31 marca 2016 r.) udowodnił staż ubezpieceniowy w wymiarze 34 lat, 7 miesięcy i 13 dni i wobec spełnienia przez niego pozostałych przesłanek od których uzależnione było przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego (okresu zatrudnienia, przyczyn ustania stosunku pracy, zarejestrowania jako osoba bezrobotna, złożenia wniosku w o świadczenie przedemerytalne terminie określonym w ustawie) postępowanie sprowadziło się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest doliczenie do już udowodnionego stażu dodatkowych okresów – pracy w gospodarstwie rolnym.

W trakcie niniejszego postępowania E. P. wnosił o doliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresów jego pracy w gospodarstwie rolnym swojego dziadka od 10 maja 1971 r. do 10 marca 1974 r. oraz okresu od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1980 r.

Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.), przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56 ustawy, jak okresy składkowe: okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki, przypadające przed dniem 1 lipca 1977 roku okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia, przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Z powyższego wynika, że przepis art.10 ust.1 niniejszej ustawy, dopuszcza wyjątkowo możliwość traktowania okresów pracy w gospodarstwie rolnym tak jak okresów składkowych w ramach ubezpieczenia pracowniczego, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresów składkowych i nieskładkowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2004 roku, II UK 59/04, OSNAPiUS rok 2005/13/195). Przy czym jedynie wykonywanie stałej pracy w gospodarstwie rolnym, w którym osoba zainteresowana zamieszkuje lub ma możliwość codziennego wykonywania prac związanych z prowadzoną działalnością rolniczą, w wymiarze nie niższym, niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, pozwala na przyjęcie ziszczenia się przesłanek z przepisu art.10 ust.1 punkt 3 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Staość pracy nie musi co prawda oznaczać codziennego wykonywania czynności rolniczych, ale gotowość do podjęcia pracy rolniczej, jeżeli sytuacja tego wymaga. (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2008 roku, II UK 61/08 i z dnia 4 listopada 2003 roku, II UK 153/03). Dla uznania pracy w gospodarstwie rolnym jako okresu uzupełniającego znaczenie ma staość wykonywania pracy w gospodarstwie, przy czym nie musi to oznaczać codziennego wykonywania czynności rolniczych, lecz gotowość (dyspozycyjność) do podjęcia pracy rolniczej, z czym wiąże się też wymóg zamieszkiwania osoby bliskiej rolnikowi co najmniej w pobliżu gospodarstwa rolnego. Tym kryteriom zazwyczaj odpowiada praca domownika rolnika, który świadczy określone prace stale (codziennie) w wymiarze nie mniejszym niż połowa etatu. Zauważyć należy, że okres pracy w gospodarstwie rolnym jako okres uzupełniający nie jest okresem pracy sensu stricto. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 września 2014 r., III AUa 1028/14, Lex nr 1515219)

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że E. P. wykazał własnymi zeznaniami popartymi zeznaniami świadków, że świadczył pracę w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia (E. P. ukończył 16 lat w dniu (...)). W ocenie Sądu nie ulega także wątpliwości, że zadania jakie wykonywał wnioskodawca były istotne, gdyż pozwalały na prawidłowe funkcjonowanie gospodarstwa. Wprawdzie prowadzeniem gospodarstwa rolnego zajmował się dziadek wnioskodawcy, to jednak z uwagi na podeszły wiek, jego zdolność fizyczna do wykonywania prac była w znacznej mierze ograniczona. Naturalnym było zatem wykonywanie przez wnioskodawcę zwiększonej liczby czynności w gospodarstwie. Do stałych obowiązków wnioskodawcy należało pielęgnowanie zwierząt gospodarskich, w tym przygotowywanie dla nich karmy oraz ich pojenie. Wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym cały rok, przez co najmniej 5-6 godzin dziennie, a długość i zakres prac był uzależniony od określonej pory roku. E. P. orał pole, bronował je, a także przygotowywał ziemię pod zasiewy. Latem, brał udział w sianokosach oraz żniwach, a jego obowiązki sprowadzały się wówczas do grabienia siana oraz wiązania zboża w snopy. W okresie jesiennym zaś, wnioskodawca brał udział w wykopkach ziemniaków oraz buraków, a także ich zwózce. Wnioskodawca jak wyżej wskazano miał stałe obowiązki, wykonywał codziennie prace wynikające z normalnego toku prac w gospodarstwie rolnym. Wymiar czasu pracy przekraczał 4 godziny dziennie. Podnieść również należy, iż gospodarstwo nie było zmechanizowane co sprawiało, że większość czynności wykonywano ręcznie, a to niewątpliwie przekładało się na wydłużony czas jaki poświęcano określonym czynnościom.

W odniesieniu zaś do drugiego okresu podnoszonego przez wnioskodawcę tj. możliwości doliczenia do stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od 1 stycznia 1975 r. do 31 grudnia 1980 r. wskazać należy, że Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia tego okresu jako okresu uzupełniającego. Wskazać bowiem należy, że od 13 marca 1974 r. wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy, a podnoszony przez niego okres niemal w całości został zaliczony mu do stażu ubezpieczeniowego. Co jednak istotne, w myśl obowiązujących przepisów brak jest podstaw do jednoczesnego kwalifikowania danego okresu jako okresu składkowego oraz okresu uzupełniającego.

Biorąc zatem pod uwagę okres uwzględniony przez organ rentowy oraz okres pracy w gospodarstwie rolnym dziadków przypadający po ukończeniu przez wnioskodawcę 16 roku życia (od 13 sierpnia 1971 r. do momentu podjęcia zatrudnienia), udowodnił on wymagany 35-letni staż pracy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku przyznając E. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 26 kwietnia 2017 r. to jest od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie stosownie do treści art.7 ww. ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi.

7 V 2018 roku.

S.B.